

Diasporic
Literature
2011

Νίκος Πιπέρης

11 JANUARY, 2012 | CREATED USING FIVEFILTERS.ORG

Η κιβωτός

Mar 1, 2011 02:42PM

Νίκος Πιπέρης

Έλα μαζί μου στις μακρινές θάλασσες του νότου να γνωρίσεις τη γυάλινη κιβωτό της ερημιάς μου· ένα-ένα τα όνειρά μου εδώ παγιδευμένα σαν πουλιά πιασμένα απ' το λαιμό σ' ατσάλινες παγίδες που έστησαν παιδιά με προσοχή στ' αλώνια κοντά σε κουβέλια λιχτισμένου σιταριού. Και τις ελπίδες μου τις άλλοτε γελαστές και χαρούμενες να κλαίνε στα παράθυρα τα ερμητικά κλειστά σα φασκιωμένες μαυροφόρες μητέρες της απελπισίας που κάθονται στις ακτές και με μάτια άσπρα αγναντεύουν τα καράβια που φεύγουν γεμάτα, για τον πόλεμο τα καράβια που γυρίζουν άδεια, απ' τη χώρα των λοτοφάγων ηχώ καλεσμάτων που κομματιάζεται στα κύματα θρήνος φωνών που κυλούν σα χοντροκομμένες σταγόνες αίματος στις σχισμάδες που άφησαν στο πρόσωπο αθώων καταδίκων τα βάνουσα μαστιγώματα περασμένων καιρών.

Έλα μαζί μου στις μακρινές νεκροπόλεις της δύσης να γνωρίσεις τα πέτρινα μασωλεία της μοναξιάς μου· ένα-ένα τα κειμήλια της νιότης μου εδώ θαμμένα -λεβάντα, δεντρολίβανο, αλισφακιά και βάγιο-σοδειά απ' τον κήπο μου που φύτεψα στην άνοιξη το ψήλωμα παιδιά κανακεμένα που κουβαλώ μαζί μου και χρόνια φυλάω σε ναούς που έχτισα εντός μου σε τάφους που στόλισα με μνημεία θεσπέσια κι αγάλματα περίλαμπρα γεμάτα φως που στέκονται στη σειρά κι αμίλητα οραματίζονται μελλοντικές εποχές φαντασμάτων και ξωτικών και αναγγέλλουν με πολύχρωμες φωνές τη σιωπή που διαπερνά τα φωτεινά λημέρια χωρών που δε μας αγάπησαν, τόπων που δε μας γνώρισαν, τη διάβρωση που σαν γύπας απ' την απέναντι όχθη τρώει το μυαλό και τα μάτια τους τη βαβυλωνία που φέρνει πρώιμες φουσκοθαλασιές.

Νίκος Πιπέρης

Δημοσιεύτηκε στο λογοτεχνικό περιοδικό "Ο Λόγος" τεύχος 15

Στη φευγάτη νιότη

Oct 21, 2010 11:31PM

Νίκος Πιπέρης

"Πυγολαμπίδες των Ονείρων"

Οι μέρες μου σκόρπιες στους αγρούς και στις θάλασσες κι οι νύχτες ξημερώνουν λουφιασμένες στις αναμνήσεις μιας νιότης που βασίλεψε με τον ήλιο που έφυγε με τα χελιδόνια του Φθινοπώρου. Τα γυμνά μου πόδια σημαδεύουν το πέρασμά μου αφήνοντας πίσω τους ματωμένα χαλίκια. Με τα χέρια μου αγκαλιάζω τις ασημένιες ανταύγειες που πέφτουν από τα φύλλα της γέρικης ελιάς που από καιρό στολίζει τον κήπο μου. Το δεφτέρι που κρατούν οι πιστωτές μου χρόνια τώρα γέμισε βερεσέδια και υποσχέσεις.

Ήρθαν στην πόρτα μου αποβραδίς να πάρουν τους τόκους και τα δανεικά. Τώρα είναι άλλοι που τα χρειάζονται "Σήμερα δικά μου αύριο δικά σου..." Θα κρατήσω πάντως τ' ασήμι της ελιάς το φλοίσβο των κυμάτων, το άρωμα της λυγαριάς και μια τρίλια του τζιτζικα και του κοκκινολαίμη. Θα είναι αρκετά απ' τη νιότη που πέρασε. Θα είναι αρκετά μέχρι την άλλη μου νιότη.

© **Νίκος Πιπέρης**

Της αγάπης

Apr 25, 2010 05:38AM

Χάζεψε η σελήνη στην αυλή, την πρόφτασε ο ήλιος και ξέντυσέ της τ' αργυρά, έκλεψε τα χρυσά της. Έσπειρε η παπαρούνα, κόκκινο, το αίμας το χωράφι και μάτωσε το πρωινό στις όμορφες ραχούλες. Ροδίζει η αυγούλα από ντροπή, σκεπάζει το ροδάμι. Σπάζει η ροδιά ροδόσταμο και το μελίτσι μέλι. Όπου αυλή και γιασεμί, όπου ελιά κι ασήμι. Όλου του κόσμου οι μάγισσες, όλες οι ομορφούλες, βάζουν στα χείλη βύσσινο, βασιλικό στον κόρφο, καρφώνουν στο πέτο τ' όνειρο, τη λυγαριά στη μέση, στολίζονται, χτενίζονται και βγαίνουν στο σεργιάνι. Πάνει κι ο έρωτας χορό στα πέταλα των ρόδων, φιλεί τους νιους στο μάγουλο, φιλεί τις νιες στα χείλη, σκορπίζει μοσχοκάρυδο, αλιφασκιά, κανέλα.

Ξέχασε χτες η χαραυγή τ' αηδόνι να ξυπνήσει
κι αποκοιμήθηκε ο νιος ύπνο γλυκό του ονείρου.
Ήρθε ν' απλώσει η άνοιξη στο φράχτη τα προικιά της
να μπαίνει απ' το παράθυρο να δει τη λεβεντιά του.
Σκύβει, φιλεί τα μάτια του, χαϊδεύει τα μαλλιά του,
στέλνει τ' αηδόνια στις πρασιές και τη δροσιά στο δάσος,
τις μαργαρίτες στις αυλές να παίξουνε κρυφτούλι.

© **Νίκος Πιπέρης**

(ποιητική συλλογή "Πυγολαμπίδες Των Ονείρων", εκδόσεις
Τσώνη, Μελβούρνη, 2010)

Copyright secured by Digiprove © 2010
